

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν κατὰ τὰ τελευταῖα
μέχρι καὶ τοῦ 1960 ἔτη

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Κατὰ τὴν πρώτην ταύτην ἔκθεσιν πεπραγμένων χρήσιμον εἶναι νὰ σημειωθοῦν τὰ κάτωθι σχετικῶς πρὸς τὴν περίοδον τὴν πρὸ τοῦ 1960, ἐπειδὴ περὶ τοῦ τελευταίου θὰ γίνῃ κυρίως λόγος ἐνταῦθα.

Ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1949, ὅτε παρητήθη τῆς θέσεώς του ὡς Διευθυντοῦ Ἀρχαιοτήτων ὁ ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἀντώνιος Κεραμόπουλος, εἰς ἡλικίαν 79 ἐτῶν, ὑπηρετήσας εἰς ταύτην ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1941, ἢ Διευθύνσις ἀνετέθη προσωρινῶς εἰς προϊσταμένους ἄλλων διευθύνσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Συγκεκριμένως ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1949 μέχρι τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1952, τὴν θέσιν ταύτην κατέλαβεν ὁ Διευθυντὴς Ἀναστήλωσεως καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου κ. Ἀναστάσιος Ὀρλάνδος. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Διευθυντὴς Καλῶν Τεχνῶν ζωγράφος Κ. Πάγκαλος, παραμείνας εἰς τὴν θέσιν μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1954, μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Διευθυντὴς τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου κ. Γ. Πάντζαρης, παραμείνας εἰς τὴν θέσιν μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1955, ὅτε διαώρισθη Διευθυντὴς Ἀρχαιοτήτων ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σ. Μαρινάτος. Παραιτηθέντος τοῦ κ. Μαρινάτου τῆς θέσεως κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1958, ἤσκησε προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ Ἀρχαιοτήτων ὁ Καθηγητὴς κ. Ὀρλάνδος, ὁ ὅποιος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τούτου καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας παρητήθη καὶ τῆς θέσεώς του ὡς Διευθυντοῦ Ἀναστήλωσεως τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατενόηθη ἀρμοδίως ὅτι Ὑπηρεσία τῆς σπουδαιότητος τῆς Ἀρχαιολογικῆς, τῆς ὁποίας μάλιστα τὸ ἔργον μεταπολεμικῶς ἐποπλασιασθήσῃ, ἔπρεπε νὰ διευθύνηται οὐχὶ παρέρ-

γας ὑπὸ ἐπιστημόνων ἐχόντων ἄλλα κύρια καθήκοντα. Ὡς ἐκ τούτου εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀρχαιοτήτων ἀπὸ τῆς 22ας Αὐγούστου 1958 ἐτοποθετήθη ὁ κ. Ἰ. Παπαδημητρίου, ἕως τότε Ἐφορος τῆς Β' Ἀρχαιολογικῆς Περιφερείας (Ἀττικῆς καὶ Εὐβοίας).

Εὐθὺς ὡς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ κ. Παπαδημητρίου, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, συνεκλήθησαν εἰς Ἀθήνας ἅπαντες οἱ Ἐφοροὶ τῆς Ἐπικρατείας διὰ νὰ διατυπώσουν τὴν γνώμην των περὶ τῶν μέτρων τῶν ἐπιβαλλομένων πρὸς ἀναζωογόνησιν τῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πολυετοῦς πείρας των, εἰς τρόπον ὅστε ἡ Ὑπηρεσία νὰ καταστῇ συγχρονισμένον ὄργανον δυνάμενον νὰ ἐκτελέσῃ ἀποτελεσματικῶς τὸν προορισμὸν του. Οὗτοι εἰς ἐπανειλημμένας συσκέψεις διεπίστωσαν ὁμοφώνως τὴν οὐχὶ εὐχάριστον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κατάστασιν τῆς Ὑπηρεσίας, τὴν ὀφειλομένην κυρίως εἰς τὴν ἐπικρατήσαν μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀρρυθμίαν καὶ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν βασικῶν θεμάτων ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας. Ἰδιαιτέρως κατηγορηματικὴ ὑπῆρξεν, ὡσαύτως, ἡ διαπίστωσις τῆς πλήρους ἀποτυχίας τῆς ἀπὸ εἰκοσαετίας περίπου λειτουργούσης Ὑπηρεσίας Διαχειρίσεως Ἀρχαιολογικῶν Πόρων, ἢ ὅποια κατὰ τὸ πλεῖστον κατήντησε παθητικὴ. Συγχρόνως οἱ Ἐφοροὶ Ἀρχαιοτήτων προέβησαν εἰς ὑποδείξεις μέτρων ἀναμορφώσεως τῆς Κεντρικῆς καὶ Περιφερειακῆς Ὑπηρεσίας, ὡς ἐπίσης καὶ ἄλλων ἀποσκοποῦντων εἰς τὴν βελτιώσιν τῶν μέτρων προστασίας τῶν μνημείων καὶ τῆς ἐν γένει ποιότητος τῶν ἔργων τῶν ἐκτελουμένων ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ ἐξεφράσθη ἡ εὐχὴ βελτιώσεως ὅλων τῶν ὑπαλληλικῶν κλάδων τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Διεύθυνσις Ἀρχαιοτήτων, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ὑποδείξεις τῶν Ἐφόρων, προέβη εἰς τὴν σύνταξιν πλήρους προγράμματος βελτιώσεως τῆς Ὑπηρεσίας, διατυπώσασα τοῦτο ὑπὸ μορφήν νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα ὑπέβαλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1958. Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα μέχρι τοῦ 1960, ἡ νομοθετικὴ αὕτη προεργασία δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ ἐπόμενα στάδια τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν κατάθεσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐνεκα τούτου ἡ Διεύθυνσις Ἀρχαιοτήτων προσεπάθησε νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ὑπὸ τῆς κειμένης ἀτελοῦς νομοθεσίας ἐπιτρεπομένας βελτιώσεις τῆς Ὑπηρεσίας, μεριμνήσασα κυρίως διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἀπὸ μακροῦ χρόνου παραμενουσῶν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων ὄλων τῶν κλάδων καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ φυλακτικοῦ.

Ἐσαυτῶς ἐμερίμνησε διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐπαύξησιν τῶν ἀρχαιολογικῶν πόρων, ἐκ τῶν ὁποίων σημαντικὰ ποσά, παραμείναντα προηγουμένως ἀχρησιμοποίητα, διετέθησαν διὰ τὴν πραγματοποίησιν εὐρειῶν ἀπαλλοτριώσεων, διὰ τὴν διαμόρφωσιν καὶ περίφραξιν τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων, διὰ τὴν ἀγορὰν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων, πρὸς χρῆσιν τῶν Ἐφορευθῶν κ.τ.λ. Παραλλήλως ἐγένετο ἐνέργεια πρὸς ἐπαύξησιν τῶν ἐκ τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων διατιθεμένων διὰ τὰ ἀρχαῖα χρηματικῶν κονδυλίων καὶ ἰδίᾳ τῶν προοριζομένων διὰ τὰς κτηριακὰς ἀνάγκας τῶν μουσείων καὶ τὴν ἐπανεκθέσιν τῶν ἀρχαίων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη ταχύτερος ρυθμὸς.

Οὕτω, κατὰ τὸ 1960, κατέστη δυνατὸν νὰ διατεθοῦν τὰ κάτωθι χρηματικὰ ποσά διὰ τὰς κυριωτέρας ἐργασίας τῆς Ὑπηρεσίας:

Α' Ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ:

- α) Διὰ κτηριακὰ ἔργα μουσείων 3.887.281 δρχ.
- β) Δι' ἀνασκαφὰς 483.470 δρχ.
- γ) Δι' ἀποζημιώσεις κατόχων ἀρχαίων 120.000 δρχ.
- δ) Δι' ἐργασίας ἀναστηλώσεως καὶ συντηρήσεως μνημείων 3.866.930 δρχ.

Β' Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀρχαιολογικῶν Ἀπαλλοτριώσεων, τοῦ ὁποίου κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος τὰ ἔσοδα ἀνήλθον εἰς 9.465.505 δρχ., ἔναντι τῶν 4.630.918 δρχ. τοῦ ἔτους 1958, διετέθησαν κατὰ τὸ 1960:

- α) Δι' ἀπαλλοτριώσεις 5.999.982 δρχ.
- β) Διὰ διαμόρφωσιν καὶ περίφραξιν ἀρχαιολογικῶν χώρων ὡς ἐπίσης καὶ διὰ συντήρησιν μνημείων 6.159.367 δρχ.
- γ) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς φυλάξεως τῶν μουσείων καὶ ἀρχαιολογικῶν χώρων 512.228 δρχ.

δ) Διὰ τὴν πληρωμὴν κατόχων ἀρχαίων 87.650 δρχ.

ε) Διὰ τὴν ἀγορὰν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων τῶν ἀρχαιολογικῶν ὑπηρεσιῶν 190.000 δρχ.

στ) Διὰ τὴν ἀγορὰν ἐπίπλων καὶ ὀργάνων τῶν ἀρχαιολογικῶν ὑπηρεσιῶν 235.110 δρχ.

Γ' Ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ Κρατικῶν Ἐπενδύσεων διετέθησαν κατὰ τὸ 1960 :

α) Διὰ κτηριακὰ ἔργα μουσείων 4.850.000 δρχ.

β) Δι' ἐπανεκθέσεις μουσείων 5.411.000 δρχ.

γ) Δι' ἀναστηλώσεις καὶ συντηρήσεις ἀρχαίων 8.555.000 δρχ.

δ) Διὰ μελέτας ἐκτελεστέου προγράμματος 268.000 δρχ.

Ἐσαυτῶς κατὰ τὸ 1960, ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας διετέθησαν ὑπὲρ τῶν μνημείων, κυρίως διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας, δραχμαὶ 800.000 δρχ. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνασκαφῶν καὶ ἕτεροι 800.000 δι' ἔργα ἀναστηλώσεως.

Παραλλήλως, ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὸν διαγωνισμὸν Ἐπιμελητῶν Ἀρχαιοτήτων, ὁ ὁποῖος διεξήχθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1959, διωρίσθησαν ὡς Ἐπιμεληταὶ Κλασσικῶν Ἀρχαιοτήτων ἐντὸς τοῦ 1960: 1) ἡ δ. Φ. Παπαδοπούλου, 2) ἡ δ. Θ. Καραγιωργα, 3) ἡ δ. Π. Στασινοπούλου, 4) ὁ κ. Χρ. Ντούμας, 5) ὁ κ. Γ. Παπαθανασόπουλος, 6) ὁ κ. Κ. Δαβάρας, 7) ἡ δ. Εὐγ. Λεβεντοπούλου καὶ 8) ὁ κ. Ε. Λιάγκουρας. Ὡς Ἐπιμεληταὶ δὲ Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων: 1) ἡ δ. Μ. Ἀχειμάστου, 2) ἡ δ. Φ. Κουτσοκώστα, 3) ὁ κ. Μ. Μιχαηλίδης καὶ 4) ἡ δ. Σ. Παπαδάκη.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος προήχθησαν εἰς Ἐφόρους Ἀρχαιοτήτων οἱ κ.κ. 1) Ἐμμανουὴλ Ἀνδρόνικος, τοποθετηθεὶς εἰς τὴν ΙΔ' Ἀρχαιολογικὴν Περιφέρειαν (Κομοτηνῆς) καὶ 2) Στυλιανὸς Ἀλεξίου, τοποθετηθεὶς εἰς τὴν ΙΣΤ' Ἀρχαιολογικὴν Περιφέρειαν (Χανίων).

Ἐπότροφοι κατὰ τὸ 1960 παρέμειναν: 1) μέχρι τοῦ Ἰουνίου ὁ Ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων κ. Δ. Θεοχάρης ἐν Γερμανίᾳ, 2) μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου ἡ Ἐπιμελήτρια Ἀρχαιοτήτων κ. Εὐαγγελία Πρωτονοταρίου, ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ 3) καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἡ Ἐπιμελήτρια Ἀρχαιοτήτων δ. Κάντω Φατούρου ἐν Γερμανίᾳ.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1960 διεπιστώθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ ἐπιβαλλομένη ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας, πρὸς ἄνετον καὶ ἀπρόσκοπτον ἐκτέλεσιν τοῦ σημαντικωτάτου διὰ τὸ ἔθνος προορισμοῦ τῆς, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συντελεσθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας· διότι τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, βεβαρμένον

διά πλήθους άλλων σπουδαίων επίσης θεμάτων, ἔθετε ἀναγκαστικῶς εἰς δευτέραν μοῖραν τὰ ζητήματα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας, ὡς ἀπεδείχθη καὶ ἐκ τῆς μακροχρονίου ἀναβολῆς τῆς ἀποφασισθείσης καὶ μελετηθείσης ἤδη ἀναδιοργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης. Κατόπιν τούτου ἀπεφασίσθη ἡ μεταφορά τῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ διαμόρφωσίς της εἰς ἀνεξάρτητον, ἐνιαίαν ὑπηρεσιακὴν μονάδα. Ἡ ὑπαγωγή αὕτη συνετελέσθη ἐπὶ τῆ βάσει ἐξουσιοδοτήσεως παρεχομένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Νόμου 3925/1959 «Περὶ Ὑπουργείων καὶ τῶν Ὄργανισμῶν τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν», κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 632/1960 Β. Διατάγματος (Φ.Ε.Κ. 141/17.9.1960) «Περὶ μεταβιβάσεως ἀρμοδιοτήτων καὶ μεταφορᾶς τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐθν. Παιδείας καὶ Ὀρθοσκευμάτων Διευθύνσεων: α) Ἀρχαιοτήτων καὶ Ἱστορικῶν Μνημείων καὶ β) Ἀναστηλώσεως Ἀρχαίων Μνημείων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχαιοτήτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀπεχωρίσθη ἡ ἀρμοδιότης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, παραμεινάσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Παιδείας καὶ Ὀρθοσκευμάτων. Τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπιβεβλημένον, διότι ἡ ἀπασχόλησις τοῦ ἀνεπαρκοῦς, ἄλλως τε, τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἀναστηλώσεως δι' ἔργων ἐξερχομένων τοῦ κυρίου προορισμοῦ τῆς (δύο μόνον ἀρχιτέκτονες ὑπάρχοντες εἰς τὴν Διεύθυνσιν ταύτην), ἐγίνετο ἀναγκαστικῶς εἰς βάρος τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀρχαίων καὶ ἱστορικῶν μνημείων, χωρὶς τοῦλάχιστον νὰ ὑπάρχῃ δυνατότης ἐπαρκοῦς ἱκανοποιητικῆς ἐκτελέσεως τοῦ προσθέτου ἔργου τῆς κατευθύνσεως καὶ ἐπιβλέψεως τῆς συγχρόνου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

Συγχρόνως ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀριθμ. 634 Β. Διάταγμα (Φ.Ε.Κ. 143/17.9.1960) «Περὶ ὀργανώσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Ὑπηρεσίας Ἀρχαιοτήτων καὶ Ἀναστηλώσεως». Διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου, ἐκ τοῦ ὑφισταμένου γενικωτέρου προγράμματος, ἐπηνέχθησαν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν μόνον ὅσαι βελτιώσεις ἦτο δυνατόν νὰ γίνονιν διὰ διατάγματος ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ μνημονευθέντος Νόμου.

Συγκεκριμένως, συνετελέσθη ἐνοποιήσις τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς ὑπηρεσίας διὰ τῆς δημιουργίας ἀνωτέρας διοικητικῆς μονάδος, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆχθησαν αἱ δύο τέως ἀνεξάρτητοι διευθύνσεις, Ἀρχαιοτήτων καὶ Ἀναστηλώσεως. Τοῦτο ἐκρίθη ἀπαραίτητον, διότι, ὡς γνωστόν, ὁ ἀπὸ τῶν τελευταίων προπολεμικῶν ἐτῶν ὑφι-

στάμενος ἀφύσικος διαχωρισμὸς κρατικῶν ὀργάνων, ἀσχολουμένων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἐδημιούργει πλείστας ἀνωμαλίας, ὠφείλετο δὲ ἀπλῶς εἰς τὴν θεωρητικὴν δυσχέρειαν τοῦ νὰ ὑπάγεται ὁ διευθύνων τότε τὴν Ἀναστήλωσιν Καθηγητῆς κ. Ἀ. Ὀρλάνδος ὑπὸ νεωτέρους ἐπιστήμονας, κατέχοντας τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ἀρχαιοτήτων.

Οὕτω, τὸ σχῆμα τὸ ὁποῖον προσέλαβε κατὰ τὴν νέαν διάρθρωσιν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία εἶναι τὸ ἑξῆς:

Ὑπηρεσία Ἀρχαιοτήτων καὶ Ἀναστηλώσεως
Α' Διεύθυνσις Ἀρχαιοτήτων:

- α) Τμῆμα Ἀρχαιολογικῶν Χώρων
- β) Τμῆμα Μουσείων
- γ) Τμῆμα Ἀπαλλοτριώσεων

Β' Διεύθυνσις Ἀναστηλώσεως:

- α) Τμῆμα Μελετῶν
- β) Τμῆμα ἐκτελέσεως

Γ' Τμῆμα Διοικητικῶν

Αἱ περιφερειακαὶ Ὑπηρεσίαι παρέμειναν προσωρινῶς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὡς καὶ προηγουμένως διάρθρωσιν.

Βασικὴν μεταβολὴν ἐπιτευχθεῖσαν διὰ τοῦ ἐν λόγω διατάγματος ἀπετέλεσεν ἡ κατάργησις τῶν προηγουμένως ὑφισταμένων διατάξεων καταλήψεως ἀνωτέρων ἀρχαιολογικῶν θέσεων, ὡς ἡ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀρχαιοτήτων ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀναστηλώσεως ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου ὑπὸ πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν. Ἡ τοιαύτη κατ' ἐξαιρέσιν τοῦ γενικοῦ διοικητικοῦ κανόνος χρησιμοποίησις ἐξωυπηρεσιακῶν προσώπων ἦτο ἀφ' ἐνὸς μειωτικὴ διὰ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ὑπηρεσίαν, τὴν ἔχουσαν μακροχρόνιον παράδοσιν ἐπιστημονικῆς δράσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπέβαινε ἀναγκαστικῶς εἰς βάρος τοῦ κυρίου ἔργου τῶν πανεπιστημιακῶν διδασκάλων, ἄνευ τῆς ὑπάρξεως δυνατότητος ἐπαρκοῦς τοῦλάχιστον ἀσκήσεως τῶν προσθέτων ὑπηρεσιακῶν καθηκόντων των. Περισσότερον ἀνώμαλος ἦτο ἡ ὑφισταμένη δυνατότης τοποθετήσεως εἰς τὰς ὡς ἀνω ἀρχαιολογικὰς θέσεις ὁμοτίμων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, δηλαδὴ ἐπιστημόνων ὑπερβάντων τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ δυναμένων νὰ παραμείνουν εἰς τὰς ὡς ἀνω θέσεις τῶν διευθυντῶν ἄνευ ἑτέρου ὀρίου ἡλικίας.

Διὰ τοῦ θεσπισθέντος νέου ὀργανισμοῦ ὠρίσθη ὅτι ἀπάσας τὰς θέσεις τῆς Ὑπηρεσίας Ἀρχαιοτήτων καὶ Ἀναστηλώσεως καταλαμβάνουν Ἐφοροὶ Ἀρχαιοτήτων ἢ ἀνώτεροι τεχνικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, ἔχοντες τὰ εἰδικῶς ἀπαιτούμενα δι' ἐκάστην θέσιν προσόντα καὶ δυνάμενοι νὰ ἀφοσιωθοῦν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον των.

Ἐτέραν οὐσιώδη, ὡσαύτως, μεταβολὴν ἀπετέλεσεν ἢ ἐκ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἔξοδος προσώπων, μὴ δυναμένων ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῆς ιδιότητός των νὰ ἔχουν ἔγκυρον γνώμην ἐπὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων. Οὕτω τὸ Ἀρχαιολογικὸν Συμβούλιον ἀπετελέσθη:

- α) ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας ὡς Προέδρου,
- β) ἐξ ἑνὸς Καθηγητοῦ τῆς Κλασσικῆς Ἀρχαιολογίας ἢ Βυζαντινῆς Τέχνης Πανεπιστημίου, διατελέσαντος Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων,
- γ) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀρχαιοτήτων,
- δ) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀναστηλώσεως,
- ε) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου,
- στ) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ Χριστιανικοῦ Μουσείου καὶ
- ζ) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἐπίσης καθωρίσθησαν ἐπακριβῶς αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀνετέθη εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ ἡ ἐπιθεώρησις τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν θεσπισθέντων διὰ τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος ἐτοποιητήθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας ὁ προηγουμένως κατέχων τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ἀρχαιοτήτων κ. Ἰω. Παπαδημητρίου, τὴν δὲ θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ἀρχαιοτήτων κατέλαβεν ὁ κ. Ἰω. Κοντῆς, προηγουμένως κατέχων τὴν θέσιν τοῦ Ἐφόρου τῆς Β' Ἀρχαιολογικῆς Περιφερείας (Ἀττικῆς

καὶ Εὐβοίας). Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ἀναστηλώσεως παρέμεινεν ὁ κ. Εἰστ. Στίκας.

Τὸ Ἀρχαιολογικὸν Συμβούλιον ἀπετελέσθη ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης κ. Γ. Μπακαλάκη, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου κ. Α. Πολίτη, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου κ. Χρ. Καρούζου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ Χριστιανικοῦ Μουσείου κ. Ἐ. Χατζηδάκη καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκροπόλεως κ. Ἰω. Μηλιάδη.

Ὡς ἀναπληράτρια τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκροπόλεως ὠρίσθη ἡ Διευθύντρια τῆς Νομισματικῆς Συλλογῆς κ. Εἰρήνη Βαρούχα.

Συγχρόνως πρὸς τὴν κατάρτισιν τῶν ὡς ἄνω διαταγμάτων, ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία ἐπεξεργάσθη καὶ Σχέδιον Νόμου συμπληροῦντος τὸν ὀργανισμόν τῆς Ὑπηρεσίας, τοῦ ὁποίου ὁμοῦς ἢ κατάθεσις εἰς τὴν Βουλὴν ἀνεβλήθη διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Λήγοντος τοῦ ἔτους 1960, ἡ Ὑπηρεσία μετὰ λύτης ἐστερήθη τοῦ παλαιοῦ καὶ πεπειραμένου αὐτῆς στελέχους κ. Ἰω. Μηλιάδη, Διευθυντοῦ τῆς Ἀκροπόλεως, καταληφθέντος ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας. Εἰς τοῦτον, διατηρήσαντα τὸν τίτλον τοῦ ἐπιτίμου Διευθυντοῦ τῆς Ἀκροπόλεως, ἀπενεμήθη κατὰ τὴν ἀποχώρησιν του βασιλικὴ εὐαρέσκεια.